

5. Czy ewentualnie przyjęty w decyzji wskazanej w pkt 1 nieograniczony rozdział ryzyka przy niewykonaniu zobowiązania obligacji rządów centralnych i zrównanych z nimi emitentów pomiędzy krajowe banki centralne Eurosystemu narusza art. 123 i art. 125 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, gdy w związku z tym konieczna może stać się rekapitalizacja krajowych banków centralnych środkami budżetowymi?

⁽¹⁾ Dz.U. L 121, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 305, s. 106.

⁽³⁾ Dz.U. L 121, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 169, s. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Lintner Györgyné / UniCredit Bank Hungary Zrt.

(Sprawa C-511/17)

(2017/C 402/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Lintner Györgyné

Strona pozwana: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować – przy uwzględnieniu również przepisów krajowych nakazujących obowiązkowe zastępstwo procesowe – w ten sposób, że każdy z warunków umowy należy przeanalizować odrębnie od kątem tego, czy może on zostać uznany za nieuczciwy, niezależnie od tego, czy badanie całości postanowień umownych jest rzeczywiście konieczne dla orzeczenia w przedmiocie roszczenia sformułowanego w żądaniu pozwu?
- 2) Czy też, przeciwnie do tego, co zostało zasugerowane w pytaniu pierwszym, art. 6 ust. 1 dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że dla ustalenia nieuczciwego charakteru warunku umowy, na którym oparte jest roszczenie, należy rozpatrzyć wszystkie pozostałe postanowienia tej umowy?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, czy może to oznaczać, że aby ustalić nieuczciwy charakter danego warunku umowy, konieczne jest przeanalizowanie całej umowy, czyli że badanie nieuczciwego charakteru każdego z warunków umowy nie może być dokonywane odrębnie, w sposób niezależny od postanowienia umownego podważonego w żądaniu pozwu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. (Dz.U. 1993, L 95, s. 29; sprostowanie: Dz.U. 2016, L 276, s. 17).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 5 września 2017 r. – LN

(Sprawa C-527/17)

(2017/C 402/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: LN

Strona zainteresowana: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zatwierdzenie zgodnie z dyrektywą 93/42/EWG ⁽²⁾ kombinacji wyrobu medycznego i produktu leczniczego w rozumieniu art. 1 ust. 4 dyrektywy 93/42/EWG dla celów rozporządzenia należy traktować równoznacznie z ważnym pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE ⁽³⁾ w wypadku, gdy składnik produktu leczniczego został sprawdzony w ramach postępowania o zezwolenie zgodnie z pkt 7.4 ust. 1 załącznika I do dyrektywy 93/42/EWG przez organ ds. produktów leczniczych państwa członkowskiego UE zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE pod kątem jego jakości, bezpieczeństwa i przeznaczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych, Dz.U. L 169, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Dz.U. L 311, s. 67.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Hamburg
(Niemcy) w dniu 11 września 2017 r. – Wolfgang Wirth i in. / Thomson Airways Ltd.**

(Sprawa C-532/17)

(2017/C 402/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Wolfgang Wirth, Theodor Mülder, Ruth Mülder, Gisela Wirth

Strona pozwana: Thomson Airways Ltd.

Pytania prejudycjalne

Czy pojęcie „obsługującego przewoźnika lotniczego” ujęte w rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za obsługującego przewoźnika lotniczego w rozumieniu tego rozporządzenia uznaje się przewoźnika lotniczego, który wydierżawia samolot wraz z załogą innemu przewoźnikowi lotniczemu w ramach tzw. wet lease na umowie określonej liczbę lotów, jednak nie ponosi głównej odpowiedzialności operacyjnej za dane loty, przy czym potwierdzenie rezerwacji pasażera wskazuje, że lot jest „wykonywany przez...” właśnie tego przewoźnika?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.
